

НЕВДАЧІ – ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Кожної миті у Світі приймаються рішення. Вони можуть бути несвідомими або свідомими, важливими чи буденними, побутовими чи особистими. Ніхто, очевидно, не може бути певним, що рішення, яке він щойно прийняв правильне. Відчуття ейфорії й задоволення власною персоною переповнює людину, коли вибір був виправданим. Та все більше і більше досвід успішних людей переконує, що, так би мовити, «дорога до зірок, лежить крізь терни». Особисто я прихильниця помилок, адже аби знайти єдино правильну дорогу до істини, потрібно впевнитися, що тисячі інших були хибні.

Для кожного життєво необхідно розуміти сутність свого існування, значення своїх дій для суспільства, відношення оточуючих до себе. У всьому є своя істина. Синонімічно це слово можна порівняти з такими як «справедливість», «добро», «значення життя». Це фактично-існуюче знання дозволяє в результаті скласти реальну картину власного світобачення. Та чи можливо побачити світло, не знаючи, що таке темрява? Очевидно, що ні. Істина не є щось застигле, раз і назавжди дане, статичне. Вона являє собою процес, у якому людина, як суб'єкт пізнання, йде від незнання до знання, від знання неповного, неточного, відносного до знання більш повного, точного, абсолютного. Істина досягається не відразу.

Людство рідко досягає істини інакше, як через крайнощі і помилки. Процес пізнання – нерівний шлях. Зі слів Д. І. Пісарєва, для того щоб одна людина відкрила плідну істину, треба, щоб сто чоловік спопелили своє життя в невдалих пошуках і сумних помилках. Історія науки оповідає навіть про цілі сторіччя, протягом яких за істину приймалися невірні положення. Помилка являє собою небажаний, але правомірний зигзаг на шляху до істини.

Істина і помилка – це протилежні, але в якомусь значенні взаємопов'язані сторони наукового пізнання. Помилки в науці поступово долаються, а істина пробиває собі дорогу до світла. Істину потрібно відрізнити від помилки. Помилка – постійний супутник істини. Знання, що вважається істинним, виявляється помилковим. Яскравий приклад тому – геоцентрична картина світу, що визнавалася протягом багатьох віків як незаперечна істина. Однак Н. Коперник в XVI віці показав, що істиною є геліоцентрична картина світу, в якій центром сонячної системи признається не Земля, а Сонце.

Людство має звичку звинувачувати у невдачах інших. Це створює конфлікти, які інколи можуть призвести до невтішних наслідків, породжує всеохоплюючу ненависть. Якби кожен ніс відповідальність за власні промахи – Світові не були б потрібні суди. Уміння цінувати все, що трапляється у житті, дарує людині багаж мудрості й застерігає її від невдач у подальшому. Потрібно цінувати цей досвід. Згадаймо Томаса Едісона: він віднайшов 10000 способів, коли лампочка не буде працювати, і нарешті тільки один, коли вона буде працювати. На шляху до розвитку помилки є нашими вчителями та помічниками, які не дають збитися з правильного маршруту.

За теорією однієї із світових релігій, буддизму, очищення карми полягає у стражданнях. Знову ж таки, шлях до істини в муках, а не в чергових перемогах. Примітивна людська логіка, як правило, виходить з того, що добре для даного конкретного індивіда, не враховуючи, що людський організм є тільки маленькою частинкою єдиного організму Всесвіту. Все те, що ми називаємо нещастями й хворобами фізичного організму насправді для нас благо. Чому? Бо через них механізми Всесвіту так чи інакше, а іноді дуже переконливо сигналізують нам, що ми порушуємо гармонію (не виконуємо кармічну задачу, для якої ми створені), працюємо на себе по принципу ракової клітини. Ракова клітка орієнтована на себе і на своє потомство. Вона дуже швидко набирає силу за рахунок інших, не враховуючи завдання всього організму. У результаті, знищуючи організм, вона гине і сама. Тому імунна система здорового організму уважно стежить і послідовно знищує всі виникаючі ракові клітини.

Усі великі підприємці, винахідники й письменники в житті не раз долали різні перешкоди, зрештою, як казав Уїнстон Черчілль: «Успіх – це рух від невдачі до невдачі без втрати ентузіазму». Наприклад, Мерілін Монро, що померла понад півстоліття тому, досі залишається справжньою іконою для мільйонів людей у всьому світі – їй присвячують пісні, книги, вірші, не кажучи вже про численні фільми, що розповідають про її життєвий шлях, який, треба зауважити, був не найлегшим.

У дитинстві Нормі Джин Мортенсон довгий час довелося поневірятися по інтернатах, дитячим будинкам і прийомним сім'ям, тому що рідна мати не могла піклуватися про дочку. У 16 років Норма вийшла заміж, щоб її не відправили в черговий притулок в Лос-Анджелесі, а через чотири роки їй запропонували знятися в масовці в одній з кінострічок студії 20th Century Fox, тоді ж з'явився псевдонім Мерілін Монро. Перший кінодосвід виявився не дуже успішним і в 1948-му Мерілін укладає контракт з Columbia Pictures, але через деякий час договір було розірвано. На думку співробітників Columbia для кар'єри актриси дівчина не мала ані таланту, ані навіть зовнішніх даних

На щастя, всі ці негаразди не відвернули Мерілін від її голлівудської мрії – наполегливо продовжуючи зніматися в епізодах, дівчина, нарешті, отримала свою першу велику роль, після чого кар'єра різко почала розвиватися. Тобто невдачі породжують вольовий характер та витривалість до подальших перевірок життя.

Так сталося, що суспільство, починаючи з дитячого садочка формує в нас відчуття страху до помилок: нас лають і карають. Зароджений комплекс стає однією з причин, яка породжує нереалізований потенціал суспільства. Варто завжди пам'ятати, що невдачі, провали, помилки – це ключовий елемент філософії бізнесу. Для візуалізації можна уявити, що невдачі – це дорожні знаки. Вони нам кажуть, щоб ми зупинилися, почекали і задумалися над тим, чого ми ще не знаємо, провокують на вивчення чогось нового. Та більшість бачить у помилках бехвихідь.

Сучасний підприємець (бізнесмен) не виявляє інтересу до того, що подумують про нього люди, коли він зробить помилку. Він починає аналізувати й вивчати свої промахи, задаючи собі низку запитань:

- Як вирішити проблеми, що виникли внаслідок помилок?
- Як уникнути їх у майбутньому?
- Як мінімізувати наслідки у випадку повторення помилки?
- Який урок винести?
- Як перетворити невдачу в можливість і успіх?

Цікавим є підхід Роберта Кіосакі – гуру в бізнес-навчанні. Він пропонує наступний план, яким можуть користуватися підприємці, що розпочинають свою діяльність:

1. Заснувати бізнес.
2. Здійснювати помилки і вчитися на них.
3. Знайти наставника.
4. Знову робити помилки і знову вчитися на цих помилках.
5. Пройти курс навчання (який пов'язаний з Вашим напрямком діяльності).
6. Продовжувати робити помилки і продовжувати навчатися за допомогою цих помилок.
7. Зупинитися, якщо Ви досягли успіху.
8. Порадіти успіху.
9. Підрахувати фінансовий результат, перемоги і поразки.
10. Повторити все спочатку.

Отже, уникаючи помилок ми блокуємо своє право на розвиток прихованого потенціалу, закриваємо для себе горизонт прихованих можливостей. Невдача готує вас до успіху. Краще оступитися та отримати новий життєвий урок, ніж пропустити шанс. Складова успіху – це щоразу підійматися після чергового падіння. Влучними щодо цього є слова всесвітньо відомого проповідника Еда Коула якими я закінчу свої тези: «Ви не потонете, впавши в воду, ви потонете, якщо залишитесь лежати в ній».